

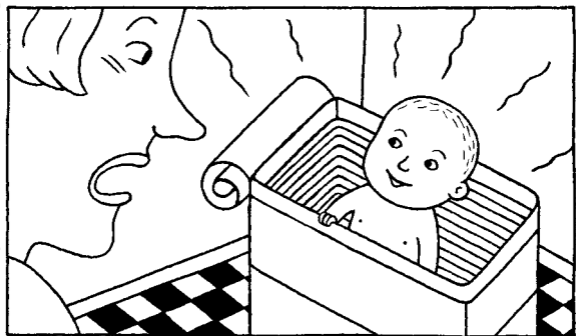
NÄR FRU BARTOLOTTI hade dragit bort hela plåtremsan hängde överhalvan av burken på sned över underhalvan och pysandet slutade. Det luktade karbol och sjukhus och friskluftspray.

”Det ska vara en förbaskat dålig corned beef som luktar på det viset”, mumlade fru Bartolotti och lyfte av överdelen på burken.

Det var tur att köksstolen stod alldeles bakom henne för fru Bartolotti greps av en väldig förskräckelse. Hon började darra från de blonderade hårtopparna till de ljusgrönlackerade tånaglarna, hon blev yr, hon svajade till och damp ner på köksstolen.

Den som satt hopkurad i konservburken sa: ”God dag, kära mamma”, och gav henne en vänlig nick.)

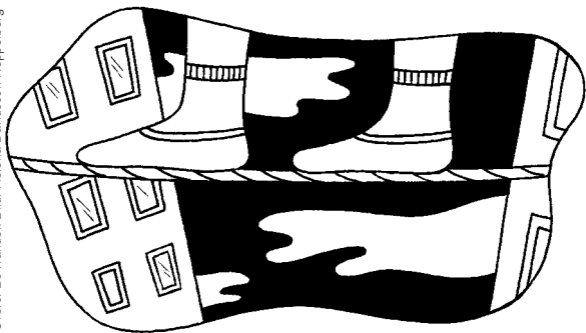
Övers: Karin Nyman. Bild: Helena Davidsson Neppelberg

Det här är ett utdrag ur "Burkpojken" av den österrikiska författaren Christine Nöstlinger, som fick 2003 års Litteraturpris till Astrid Lindgrens minne. Läs mer om priset och vilka som fått det på www.alma.se

MARIA sträckte ut benet. Hon prövade linan med foten. I Quicos bröst slog hjärtat vilt. ”Maria, gå inte, det är så långt dit ned, och det finns inte något bord med tårtor att ramla ned på, farfar håller inte fast linan, och inte är din mormor här heller och kan ta hand om dig, snälla Maria, gå inte!”

Maria lyfte ringen. Hon tittade inte nedåt (var det för att inte tänka på att det var nio våningar högt?) Hon tittade stint på linans andra ände runt TV-antennen. Quico vrålade: ”Gå inte! Ramla inte!”, men vrålet hördes inte, och Maria gick.)

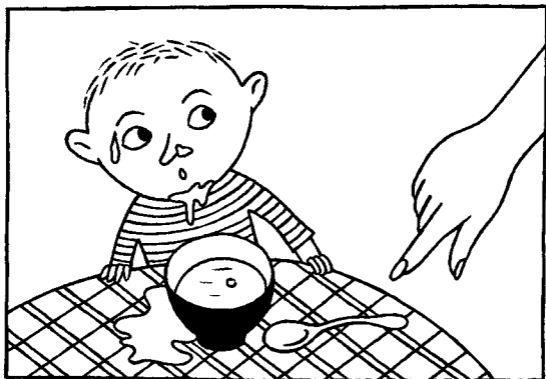
Övers: Bo Ivander. Bild: Helena Davidsson Neppelberg

Det här är ett utdrag ur "Maria på slak lina" av den brasilianska författaren Lygia Bojunga, som fick 2004 års Litteraturpris till Astrid Lindgrens minne. Läs mer om priset och vilka som fått det på www.alma.se

JOAN STÄLLDE FRAM skålen med varm mjölk och bröd [...] framför pojken och utan att tveka en sekund doppade han ansiktet rätt ner i mjölken och började surpla i sig den, samtidigt som han grep tag i bordskanten med sina små smutsiga händer.

”Vad tar du dig till?” sade Joan.
”Kära, kära nån! Sådär kan man ju inte äta. Använd skeden!”

Pojken hade mjölk på ögonbrynen och bröd i näsan och det droppade mjölk från hakan när han tittade upp.

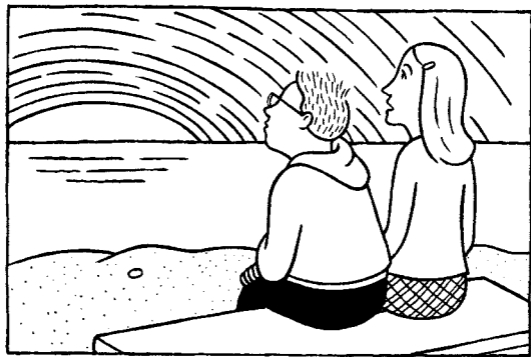
Dan och jag var ett snyggt par. I trettonårsåldern var jag lång och gänglig, fylld av illusioner om skönhet och romantik. Han var en knubbig, glasögonprydd fjortonåring som inte var det minsta lagd för sentimentalitet.

”Dan”, brukade jag säga och betrakta den skarpröda gryningen över Chesapeakebukten, ”jag hoppas att himlen kommer att se ut så där den dag jag gifter mej.”

”Vem skulle vilja gifta sej med dej?” undrade Dan – inte av elakhet, han bara konstaterade fakta.

”Tja”, svarade jag en dag, ”jag har inte träffat honom än.”

Övers: Marie Berthelius. Bild: Helena Davidsson Neppelberg.

Det här är ett utdrag ur "Se bergen" av den amerikanska författaren Katherine Paterson, som fick 2006 års Litteraturpris till Astrid Lindgrens minne. Läs mer om priset och vilka som fått det på www.alma.se